

ποίου βρέει ὕδωρ ἐπ' αὐτοῦ. Ἄν δ' δυστυχῆς δὲν σιφωνίζῃ (pomper) ἀκαταπαύστως, τάχιστα πνίγεται. Ἐν ᾧ δὲ οὗτος ἀγωνιᾷ, σοβαροὶ Ὀλλανδοὶ ἴστανται ἐπὶ τοῦ χειλούς τοῦ φρέατος καὶ στοιχηματίζουσι. Στοιχηματίζω, λέγει ὁ εἰς, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶνε δειλὸς καὶ ἀνηρόβ'· θὰ τὸν πνίξῃ τὸ ὕδωρ. Ὁ ἄλλος ὑποστηρίζει τὸ ἐναντίον. Τέλος, μετὰ τινος ὥρας ἐξάγουσι τὸν ἐπαίτην ἡμιθανῆ καὶ τὸν ἀποπέμπουσιν, ἀφ' οὗ τῷ ἔδωκαν τὸ ὠφέλιμον τοῦτο μάθημα τοῦ ὅτι πρέπει νὰ ἐργάζεται.

ΠΘΕΝ ΠΑΡΑΓΕΤΑΙ Η ΛΕΞΙΣ ΒΕΒΕ

Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ὑποπτεύει κἄν ὅτι ἡ γαλλικὴ λέξις *bébé* (βρέφος) παράγεται ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ *βάβιον*.

Ὁ Φώτιος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὃν οἱ δυτικοὶ θεωροῦσιν ὡς τὸν αἴτιον τοῦ σχίσματος, ἐν τινι σημειῶσει περὶ τοῦ φιλοσόφου Ἑρμείου, λέγει ὅτι ὁ φιλόσοφος οὗτος εἶχεν ἀποκτήσει υἱὸν ἐκ τῆς γυναικὸς τοῦ Αἰδεσίας, ὃν αὐτὴ ὑπερηγάπα καὶ ἀπεκάλει παιδίον καὶ *βάβιον*, ὑποκορίζουσα τὴν φωνήν· ἀλλὰ καὶ ἡ λέξις αὕτη ἔχει συριακὴν τὴν καταγωγὴν, διότι, ὡς ὁ αὐτὸς Φώτιος ἀναφέρει, οἱ Σύριοι, οἱ ἐν Δαμασκῷ μάλιστα, *βάβια* καλοῦσι τὰ νεογνά παιδία, καὶ αὐτὰ τὰ μειράκια, ἀπὸ τῆς παρ' αὐτοῖς νομιζομένης Βαβίας Θεοῦ.

Περὶ δὲ τοῦ υἱοῦ τούτου τοῦ Ἑρμείου ἔλεγον ὅτι εἶχεν ἀναπτυχθῆ λίαν προῶρως, καὶ ὅτι ἐν ἡλικίᾳ ἑπταμηνῶ ἀκούων τὴν μητέρα τοῦ ἀποκαλοῦσαν αὐτὸν *βάβιον*, ἠγανάκτησε καὶ ἐπετίμησε τὸν παιδικὸν τοῦτον ὑποκορισμὸν, τὴν δὲ ἐπιτίμησίν του ταύτην ἐπρόφερε *διηρθρωμένην*.

Μεθ' ὅλα ταῦτα τὸ τεράστιον τοῦτο παιδίον, μὴ ἀνεχόμενον τὴν ἐν σώματι ζωὴν, ἐπτά ἐτῶν τοῦ βίου ἀπέστη· δηλαδὴ ἀπέθανε κατὰ τὸ ἔβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας του, οὐχὶ δὲ καὶ ἠυτακτόνησεν, ὡς ἠδύνατο νὰ ὑποπτεύσῃ τις ἐκ τῆς ῥητορικῆς τοῦ Φωτίου φράσεως. Τοῦτο δὲ δὲν εἶναι παντάπασιν θαυμαστὸν, διότι, ὡς κοινῶς πιστεύεται, τὰ λίαν πνευματώδη παιδία εἶναι καὶ ὀλιγόβια.

M.

ΟΙ ΔΥΟ ΤΥΦΛΟΙ ΚΑΙ Ο ΣΚΥΛΛΟΣ ΤΩΝ

Ἦσαν μίαν φορὰν δύο τυφλοὶ, τοὺς ὁποίους συνήνωσεν ἡ δυστυχία των. Ἐπήτουν λοιπὸν ὁμοῦ, εἰς δὲ καὶ ὁ αὐτὸς σκύλλος ἐχρησίμευεν ὡς ὀδηγός των.

Ἐσπέραν τινὰ, καθ' ἣν ἠρίθμουν ὅσα ἐσύγκριζαν ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνην τῶν διαβητῶν, μι-

κρόν τι νόμισμα ἐξέφυγεν ἀπὸ τοὺς δακτύλους των καὶ ἐνέπεσεν εἰς τὸ παρὰ τοὺς πόδας αὐτῶν βυάκιον.

— Σὺ εἶσαι ὁ αἴτιος τοῦ δυστυχήματος τούτου, εἶπεν ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν.

— Μὴ κατηγορῆς παρὰ τὸν ἑαυτόν σου, ἀπήντησεν ὁ ἄλλος.

— Πῶς; Τολμᾷς λοιπὸν νὰ ἀρνηθῆς;

— Καὶ πῶς; Τολμᾷς νὰ ἐπιμένῃς;

Ἡ δὲ φιλονεικία ἐξήφθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὁ πρῶτος τυφλὸς εἶπε πρὸς τὸν δεύτερον:

— Ἄς χωρίσωμεν.

— Ἄς χωρίσωμεν, εἶπεν ὁ ἄλλος.

Καὶ ἔκαμαν θήματά τινα καὶ οἱ δύο, ἀλλ' ὁ μὲν ἐπρόσκοψεν εἰς λίθον, ὁ δὲ εἰς κορμὸν δένδρου.

— Ἐδῶ, Πιστέ!

— Πιστέ, ἐδῶ!

Ἐφώνησαν συγχρόνως καὶ οἱ δύο τυφλοὶ.

Ὁ Πιστὸς ἦτο ὁ σκύλλος των.

Τὸ πτωχὸν ζῶον, τὸ ὁποῖον εἶχε λάβει τόσας θωπεῖας ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἐνὸς τυφλοῦ ὅσας καὶ ἀπὸ τὴν τοῦ ἄλλου, δὲν ἤξευρεν εἰς ποῖον νὰ ὑπακούσῃ, καὶ ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ ὑλακὰς γοεράς.

Τότε οἱ δύο τυφλοὶ ἐζήτησαν ἀλλήλους ψηλαφῶντες, ἐνηγκαλίσθησαν σφικτὰ, καὶ ὅταν ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐφώνησε *Πιστέ*, ὁ σκύλλος ἔδραμε πρὸς αὐτοὺς πλήρης χαρᾶς, καὶ ἔκτοτε πλέον οἱ τρεῖς φίλοι δὲν ἀπεχωρίσθησαν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Τὸ αἴτιον, διὰ τὸ ὁποῖον πολλὰ ὀλίγοι ἄνθρωποι εἶνε εὐχάριστοι εἰς τὴν συναναστροφὴν, εἶνε ὅτι ὁ καθεὶς δὲν προσέχει εἰς τὸ τί λέγει ὁ ἄλλος, ἀλλ' εἰς τὸ τί θὰ εἴπῃ αὐτός. (La Rochefoucauld.)

* * Τίμα τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν ἀξίαν, καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ ἔνδυμα, ἢ τὸν βαθμὸν, ὃν τινα φέρουσι. Μάθε, ὅτι πολλάκις ἀληθῶς βασιλικὴ καρδιά πάλαι ὑπὸ τὰ πενιχρὰ τοῦ πτωχοῦ ἐνδύματα, πλείστους δὲ ποταποὺς καλύπτει ἡ τοῦ μεγαλείου πορφύρα. (Zschokke.)

* * Τὸ ἀκριβῶς ἐκπληροῦν τὸ ἐκάστω ἐπιβαλλόμενον ἔργον εἶνε μέγιστον καθῆκον, σῶζον καὶ οἰκογενείας καὶ πόλεις. (Δ. Σ. Μαυροκορδάτος.)

* * Δὲν ἐπισωρεύει τις φιλοφρονηματα εἰμὴ πρὸς τὰς κυρίας, αἵτινες οὐδενὸς αὐτῶν εἶνε ἄξιαι. Ἡ λεπτοτέρα φιλοφροσύνη πρὸς γυναῖκα διακεκριμένην, εἶνε τὸ νὰ δείξῃ τις σέβας καὶ συγκίνησιν ἐνώπιόν της. (Mme Bachi.)

* * Ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον τετράποδόν τι (ὁ κύων λόγου χάριν), ἀπὸ τοῦ ὁποῖου δὲν λείπει τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἡ φωνή, διὰ νὰ γενῆ εὐάρεστος σύντροφος· ὑπάρχει δὲ καὶ δίποδόν τι, ἀπὸ τοῦ

ὁποίου δὲν λείπει τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἡ σιωπὴ, ὅπως γενῆ ὑποφερτὸς σύντροφος.

* * * Ὅστις, προκειμένου περὶ τιμῆς, ἔχει ἀνάγκη νὰ ζητήσῃ συμβουλὰς, ἐγγίζει πολὺ εἰς τὸ νὰ μὴ τὰς ἀκολουθήσῃ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Τὰ ἐκ καουτσού ἐνδύματα.

Τὰ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμιος (καουτσού) ἐνδύματα καὶ ὑποδήματα διὰ τὸ ἀδιάβροχον αὐτῶν εἰσὶ χρησιμώτατα τοῖς ἀνθρώποις. Ὑπὸ ὑγιεινῶν ὁμῶς ἔποψιν ἡ χρῆσις τῶν ἐνδυμάτων τούτων δὲν εἶναι παντελῶς ἀβλαβής· διότι οὐ μόνον παρακωλύουσι ταῦτα καθὸ ἀδιάπνευστα τὴν τοῦ σώματος ἀδελον διαπνοήν, ἧς ἡ ἐλευθέρη λειτουργία εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς τὴν εὐεξίαν παντὸς ὀργανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκθέτουσι τοὺς ποιουμένους χρῆσιν τούτων εἰς τὸν κίνδυνον συχνῶν ψύξεων, ἕνεκα τῆς ταχείας καὶ ὑπερβολικῆς θερμότητος ἣν προξενοῦσι. Ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι πρὸς καθημερινὴν μὲν χρῆσιν τὰ ἐνδύματα ταῦτα εἶναι ἀκατάλληλα ὡς ἐπιβλαβῆ· ὁσάκις δὲ τις ἐξ ἀνάγκης ποιεῖται χρῆσιν τούτων ἀπαιτοῦνται προφυλάξεις τινές, ἃς οὐδέποτε δέον νὰ ἀμελή. Οὕτω π. χ. ὅταν τις περιπατήσῃ ἐπὶ πολὺ φέρων ὑποδήματα ἐκ καουτσού καὶ μετὰ ταῦτα πρόκειται νὰ μείνῃ ἐπὶ τινὰ χρόνον εἰς μέρος τοῦ ὁποίου τὸ ἔδαφος εἶναι ψυχρὸν ἢ ὑγρὸν, ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας ἢ προδόμου λ. χ., δὲν πρέπει νὰ ἐκβάλῃ ἀμέσως τὰ ὑποδήματα ταῦτα· διότι καταψύχονται αἰφνιδίως ἐπὶ τοῦ ψυχροῦ μαρμαρίνου ἐδάφους οἱ θερμοὶ ἀπὸ τοῦ πόδες καὶ οὕτω δύναται νὰ ἐπέλθῃ αὐτῷ ἐλάβη. Ὅμοίως μετὰ προφυλάξεων δέον νὰ ἀφαιρῇ τις τὸν ἐκ καουτσού ἐπενδύτην (κοινῶς μουσαμῆ), ὁσάκις ποιεῖται χρῆσιν τούτου κατὰ τῆς βροχῆς, καὶ ἐν ὥρᾳ ἐπιθέρου· διότι θερμώτατος ὢν, εὐκόλως δύναται νὰ καταψυχθῇ.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Καθαρισμὸς λαμπῶν.

Ἄσρος ἀπαραίτητος καλοῦ φωτισμοῦ εἶνε ὁ μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας καθαρισμὸς τῶν λαμπῶν, ὅστις δέον νὰ γίνεταί καθ' ἑκάστην οὔτως, ὥστε νὰ διατελώσιν αὐταὶ διαρκῶς καθαραί.

Ὁ ὑπηρετής, εἰς ὃν εἶνε ἀνατεθειμένη ἡ ἐργασία αὕτη, πρέπει νὰ ἔχῃ μικρὸν κιβώτιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου νὰ ὑπάρχωσιν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς καθαρισμὸν τῶν λαμπῶν.

Αἱ λάμπαι (ἐννοοῦμεν τὰς τοῦ πετρελαίου, ὧν κυρίως γίνεταί χρῆσις ἐν Ἑλλάδι), πρέπει νὰ λύωνται μετὰ προσοχῆς καὶ νὰ πλύωνται

ἑσωτερικῶς διὰ σάπωνος. Ἡ θρυαλλίς, τουτέστι τὸ φιτίλιον αὐτῶν, πρέπει νὰ κόπτεται ὁμοίως καὶ ἐξίσου πανταχοῦ, τὰ δὲ ἀποκοπτόμενα αὐτοῦ τεμάχια νὰ μὴ πίπτωσιν ἐντὸς τῆς λάμπας· πρὸς τοῦτο χρειάζεταιται κοπτερόν καὶ λίαν καθαρὸν ψαλίδιον, ἐξ ἐκείνων ἅτινα πωλοῦσιν οἱ λαμποπῶλαι. Τὸ ἑσωτερικὸν μέρος τῆς λάμπας πρέπει νὰ προφυλάττεται ὅσον ἐνεστὶν ἀπὸ τοῦ κοινορτοῦ καὶ νὰ σφογγίζεται λίαν ἐπιμελῶς. Ἐνὸσα δὲν γίνεταί χρῆσις τῆς λάμπας, καλὸν εἶνε νὰ καλύπτεται ἢ παρὰ τὸν στρόφιγγα ὅπῃ διὰ χάρτου, ὅπως ἐμποδίζεταί ἡ εἴσοδος τοῦ κοινορτοῦ. Οἱ ὑέλιοι σωλῆνες καὶ αἱ σφαῖραι πλύνονται διὰ στακτῆς (ἀλιεῖσθας) ἢ διὰ διαλύσεως ποτάσσης (ἢ σόδας) ἐντὸς θερμοῦ ὕδατος.

Ὅταν λάμπα ἐλαίου ζυμειν ἐπὶ πολλὴν χρόνον ἄχρηστος καὶ πλήρης ἐλαίου, τὸ ἐλαίον πηγνυταί, φράττει τὸν σωλῆνα, ἐμποδίζει τὸ ἐλατήριον καὶ δυσκολεύει τὴν ἐνέργειαν τῆς λάμπας. Τότε πρέπει νὰ κενωθῇ τὸ παλαιὸν ἐλαίον ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερον, νὰ πληρωθῇ ἡ λάμπα διὰ νέου ἐλαίου, καὶ νὰ τεθῇ συγχρόνως τὸ ἐλατήριόν τῆς εἰς κίνησιν. Ἀφοῦ δὲ τὸ ἐλαίον τοῦτο κυκλοφορήσῃ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐντὸς τῆς λάμπας, τότε πρέπει αὕτη νὰ κενωθῇ καὶ ν' ἀφελθῇ ἀνεστραμμένη ἵνα ἐντελῶς ἀποστάξῃ. Ἡ ἐργασία αὕτη ἀρκεῖ πολλάκις ὅπως ἐπαναφέρῃ τὴν λάμπαν εἰς τὴν καλὴν αὐτῆς κατάστασιν· ἐν ἐναντία ὁμῶς περιπτώσει πρέπει νὰ δοθῇ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν εἰς τὸν εἰδικὸν τεχνίτην.

Αἱ τοῦ ἐλαίου λάμπαι μετὰ δυσκολίας φέγγουσιν ἐν Ἑλλάδι, ὁσάκις μάλιστα τὸ ἐλαίον ἦνε νέον καὶ δὲν ἦνε ἀρκούντως κατακαθισμένον, διότι ἐν γένει τὰ ἑλληνικὰ ἔλαια δὲν εἶνε κατάλληλα πρὸς φωτισμόν. Δυνάμεθα ὁμῶς νὰ μεταχειρισθῶμεν πρὸς φωτισμὸν τὸ ἐκ σπερμάτων τῆς ἐλαιοφόρου βουναῖδος (γογγυλίου) ἔλαιον, τὸ ὑπὸ τῶν γάλλων ὀνομαζόμενον huile de Colza, ὑπερ ἐν Εὐρώπῃ εἶνε καὶ εὐθηνώτερον καὶ προσφορώτερον, ὡς τεχνικώτερον παρεσκευασμένον. Τοιοῦτον ἔλαίον, ὡς γνωστὸν, δὲν κατασκευάζεται ἐν Ἑλλάδι, ἡ δὲ τιμὴ του ἐνταῦθα εἶνε ἀνωτέρα τῆς τοῦ κοινοῦ ἐλαίου, ὡς ἐκ τῶν ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς του ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Φυσικὸν βαρόμετρον.

Ὅταν τὸ ἄνθος τῆς ἀναγαλίδος ἦνε ἐντελῶς ἠνεωγμένον, δὲν θὰ βρέξῃ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Τὸ τριφύλλιον συστέλλει τὰ φύλλα του ὅταν ἐπίκειται θύελλα. Τὸ λείριον καὶ τινὰ ἄλλα κίτρινα ἄνθη κλείονται ὅταν πλησιάζῃ βροχή. Ἡ ξοινήθρα διπλῶνει τὰ φύλλα τῆς πάντοτε πρὸ τῆς καταιγίδος.